

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

po rozpoznaniu dnia 24 lipca 2014 roku sprawy o wykroczenie

P. B.

urodzonego (...) w Ś.

syna R. i M. z domu R.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 19 sierpnia 2013 r. około godz. 14:29 w gminie S. na 64,9 km drogi (...) kierując samochodem marki M. o numerze rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w taki sposób, że jadąc od strony miejscowości M. w kierunku miejscowości T. na łuku drogi wykonał manewr wyprzedzania n/n pojazdu ciężarowego przy czym nie zachował należytej ostrożności oraz nie upewnił się czy ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wyprzedzania w wyniku czego zderzył się czołowo jadącym pojazdem marki S. o numerze rej. (...), którego kierujący jechał z przeciwnego kierunku ruchu,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 i § 3 kw w zw. z art. 24 ust 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym;

II. w tym samym miejscu i czasie kierował w/w pojazdem nie mając do tego uprawnień to jest prawa jazdy kategorii B,

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 kw w zw. z art. 6 ust 1 pkt. 6 lit a) Ustawy o Kierujących Pojazdami;

I. obwinionego **P. B.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 86§1 kw w zw. z art. 24 ust 1 Ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym i z art. 94§1 kw i za to na podstawie przepisu art. 86§1 kw w zw. z art. 9§2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych;

II. na podstawie art. 86§3 kw orzeka wobec obwinionego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy;

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 118 § 1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych, 20 (dwadzieścia) złotych za badanie zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu oraz wymierza mu opłatę w kwocie 100 (stu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Dnia 19 sierpnia 2013 roku około godziny 14.29 P. B. kierował samochodem marki M. nr rej. (...) na drodze (...) jadąc z W. do Ś.. Na odcinku pomiędzy M. i miejscowością T., na odcinku, gdzie droga biegnie łukiem w prawo, wykonywał on manewr wyprzedzania poprzedzającego go samochodu ciężarowego. W tym celu zjechał na lewą część jezdni, przy

czym nie upewnił się czy ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wykonania tego manewru i wskutek nie zachowania należytej ostrożności zderzył się czołowo z jadącym z przeciwnego kierunku samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) kierowanym przez A. Z.. Nawierzchnia jezdni w czasie zdarzenia była sucha, widoczność dobra, oboje kierujący mieli zapięte pasy bezpieczeństwa.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego: k. 25, 54,

- sprzeciw : k.37

- notatka urzędowa : k. 3, 6

Oboje kierujący zostali też poddani badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem kontrolno-pomiarowym typu (...) z wynikiem negatywnym.

Dowód :

- protokół z użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 4 i 5,

Zarówno A. Z. jak i P. B. zostali przewiezieni do szpitala przy ul. (...) we W., gdzie stwierdzono, iż w wyniku zdarzenia A. Z. doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia barku lewego, kolana lewego i głowy, zaś P. B. doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego, skręcenia lewego stawu skokowego, rany stopy lewej i po zaopatrzeniu medycznym oboje zostali zwolnieni do domu.

Dowód

- wyjaśnienia obwinionego: k. 25, 54,
- notatka urzędowa : k. 3

W wyniku zdarzenia w pojeździe marki M. nr rej. (...) doszło do uszkodzenia zderzaka tylnego lewego, drzwi przednich lewych, szyby czołowej, lewego progu, lewego koła przedniego, błotnika lewego przedniego, lewego reflektora, zderzaka przedniego, lewego zewnętrznego lusterka, 2 sztuk poduszek powietrznych i kurtyny bocznej lewej. W pojeździe marki S. (...) nr rej. (...) uszkodzone zostały drzwi lewe przednie wraz z szybą, drzwi tylne lewe, błotniki przedni i tylny, koło lewe przednie, koło prawe tylne, szyba czołowa, 2 sztuki poduszek powietrznych i lusterko lewe zewnętrzne.

Dowód

- notatka urzędowa : k. 3,

P. B. kierował pojazdem nie posiadając do tego uprawnień, bowiem z uwagi na popełnianie licznych naruszeń przepisów ruchu drogowego zostały mu one decyzją administracyjną cofnięte. Po ponownym uzyskaniu uprawnień do kierowania pojazdami osobowymi obwiniony nadal jeździ nieprzepisowo – od 28 października 2013r. dopuścił się już 6 krotnych naruszeń przepisów prawa o ruchu drogowym, w tym dwukrotnie przekraczając dozwoloną administracyjnie prędkość, w jednym wypadku przekroczenie to wyniosło ponad 50 km/h. Obwiniony nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód

- wyjaśnienia obwinionego: k. 25, 54,

- zapytanie o karalność: k. 26,

- informacja o wpisach do ewidencji kierowców naruszających przepisy k.27, 52,

Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, a w swoich wyjaśnieniach złożonych przed sądem podał w zasadzie zbieżny z ustalonym przebieg wydarzeń.

Sąd zważył co następuje :

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż sprawstwo i wina obwinionego nie budzi najmniejszych wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się w głównej mierze na materiale dowodowym w postaci wyjaśnień obwinionego oraz w postaci dokumentów takich jak notatki urzędowe, informacje o wpisach do ewidencji kierowców naruszających przepisy i innych.

Wyjaśnieniom obwinionego Sąd przyznał walor wiarygodności, mają bowiem one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w związku z czym poczynił także w oparciu o nie, ustalenia faktyczne w sprawie. Obwiniony wyjaśnił, że w dniu zdarzenia jechał od strony W. w kierunku Ś. za pojazdem ciężarowym i na łuku drogi W.- T., po przejechaniu przed nim rzędu aut „wychylił się” chcąc wykonać manewr wyprzedzania poprzedzającego go samochodu ciężarowego, nadjechało auto i zderzyli się przednimi kołami. Obwiniony przyznał, przy tym, że nie wiedział czy ma dostateczne miejsce do wyprzedzania bo samochód ciężarowy był za wysoki żeby miał widoczność. Dodał również, że zaraz po zderzeniu podszedł do pojazdu, z którym się zderzył zorientować się czy coś się stało kierowcy, siedziała w nim dziewczyna i była w szoku powypadkowym. Po przyjeździe wezwanej przez innych kierowców policji i pogotowia oboje znaleźli się w szpitalu, gdzie nie stwierdzono u nich żadnych poważniejszych urazów i po dokonaniu niezbędnych czynności medycznych zostali zwolnieni do domu. Zapewnił również, że poza tym jednym razem kiedy to rodzice zaniemogli zdrowotnie, nie kierował pojazdem w czasie, gdy nie posiadał uprawnień, bo to rodzice wozili go do pracy. Przyznał, że zdarzają mu się wykroczenia drogowe, a to ze względu na zatrudnienie gdzie musi pokonywać tygodniowo ok 2000 km. Podał, że mieszka razem z rodzicami, praca jest jego jedynym źródłem utrzymania i zarabia 1000 zł miesięcznie, a czasami otrzymuje dodatkowo 500 zł. premii.

Za wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń co do ich prawdziwości i autentyczności Sąd uznał dokumenty w postaci notatek urzędowych dotyczących zdarzenia i jego okoliczności, protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu uczestników tego zdarzenia oraz informacji o naruszeniach przez obwinionego przepisów ruchu drogowego tak przed zdarzeniem, jak również i po nim, już po ponownym uzyskaniu przez niego uprawnień do prowadzenia samochodów osobowych.

Z przeprowadzonych dowodów bezsprzecznie wynika, że stan zagrożenia i sytuację wypadkową wytworzył obwiniony P. B., w ten sposób, że jadąc od strony miejscowości M. w kierunku miejscowości T. za samochodem ciężarowym i wyprzedzając go na łuku drogi, nie upewnił się wcześniej czy ma dostateczne miejsce do wykonania tego manewru, bo widoczność zasłaniał mu poprzedzający go samochód ciężarowy, wskutek czego zderzył się czołowo z nadjeżdżającym z przeciwnego kierunku pojazdem marki S. (...) nr rej. (...) kierowanym przez A. Z..

Niekwestionowaną okolicznością jest także fakt, iż obwiniony kierował pojazdem mimo wcześniejszego cofnięcia mu uprawnień do kierowania pojazdami osobowymi, a więc bez posiadania prawa jazdy kat. B.

W świetle powyższej oceny dowodów Sąd uznał, że obwiniony P. B. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 24 ust. 1 Ustawy prawo o ruchu drogowym oraz wykroczenia z art. 94 § 1 kw.

Uznając zatem P. B. winnym popełnienia powyższych wykroczeń Sąd na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzył mu karę łączną w wysokości 1000 zł. grzywny. W przekonaniu Sądu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy w/w i społecznej szkodliwości wykroczeń jakich obwiniony się dopuścił.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze dyrektywy zawarte w art. 33 kw, stąd też uwzględniając rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniami, stopień winy P. B., jego warunki osobiste oraz sytuację finansową Sąd uznał, iż orzeczona kara w powyższym wymiarze będzie stanowić dla obwinionego dostateczną dolegliwość, a przy tym osiągnie w stosunku do ukaranego cel zapobiegawczy i wychowawczy. Nadto biorąc pod uwagę fakt, iż obwiniony notorycznie łamie przepisy ruchu drogowego, przez co już uprzednio utracił prawo jazdy, a jego ponowne uzyskanie nie wpłynęło na dalsze zachowanie obwinionego, a poprzez te naruszenia powoduje niejednokrotnie zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jak w zdarzeniu będącym przedmiotem niniejszego postępowania, sąd uznał, iż niezbędnym jest zastosowanie wobec niego w oparciu o art. 86 § 3 kw środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Nie może być bowiem w żaden sposób okolicznością usprawiedliwiającą dla tego typu postępowania podnoszony przez obwinionego fakt zatrudnienia i wiążące się z nim częste wyjazdy służbowe. Tym bardziej obwiniony pokonując tygodniowo, jak sam podaje 2000 km, winien jeździć zgodnie z przepisami i przestrzegać elementarnych zasad ruchu drogowego, by nie narażać nie tylko siebie ale i innych na zagrożenie życia czy zdrowia w imię wykonywanego zatrudnienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 627 kpk w zw. z art. 119 kw i art. 118 § 1 kpw i na podstawie tych przepisów i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dn. 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zmianami) zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym opłatę, którą wymierzył w kwocie 100 złotych.